

Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ του ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΟΥΝΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ της ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

στο 3ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.

Συνάδελφοι,

Τα τρία τελευταία χρόνια, βιώνουμε μια ζοφερή πραγματικότητα. Αντιμετωπίζουμε, με πρόσχημα την οικονομική κρίση, μια πρωτοφανή επίθεση στα εργασιακά, συλλογικά, κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα και στις κατακτήσεις μας, εξαιτίας της εφαρμογής ενός προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής, μιας πολιτικής λιτότητας, που επέβαλαν στη χώρα μας η τρόικα και οι ισχυροί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τραγικές συνέπειες για την Ελληνική κοινωνία, αφού η μείωση του βιοτικού επιπέδου έχει φτάσει το 35%, ενώ η ύφεση σωρευτικά την τελευταία 5ετία άγγιξε το 30%. Τα χιλιάδες λουκέτα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και η καταστροφή εκατοντάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα. Η ανεργία ξεπέρασε κάθε ιστορικό προηγούμενο. Οι άνεργοι έφτασαν τους 1.500.000, σε ποσοστό 27% και στους νέους πάνω από 60%, με συνέπεια ένα ανθρώπινο κεφάλαιο να μένει αναξιοποίητο, με άμεσο κίνδυνο μια ολόκληρη γενιά, με υψηλού επιπέδου επιστημονική συγκρότηση και κατάρτιση να καταστεί μια χαμένη γενιά.

Η δημοσιονομική σταθερότητα με το ακραίο δόγμα του νεοφιλελευθερισμού και της λιτότητας, αντί για δυναμική υπέρ της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας, της ανάπτυξης, και της απασχόλησης, δημιούργησε δυναμική υποχώρηση της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας μας, της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης, υπονόμηση της ομαλότητας, της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης.

Στο στόχαστρο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών βρέθηκε από την πρώτη στιγμή το Δημόσιο. Οι Δημόσιοι Υπάλληλοι, τα Δημόσια και Κοινωνικά αγαθά απαξιώνονται, για να παραδοθούν στην ιδιωτική πρωτοβουλία ως εμπορεύσιμα είδη και να εξυπηρετηθούν οι απανταχού κερδοσκόποι και οι δυνάμεις της αγοράς.

Η εφαρμογή των μνημονιακών πολιτικών, της βίαιης συρρίκνωσης του Δημοσίου, της διάλυσης των Δημοσίων υπηρεσιών, ακυρώνει τον αναπτυξιακό και κοινωνικό ρόλο του κράτους.

Μπροστά σε αυτή τη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα του σκληρού καπιταλισμού που κατεδαφίζει όλα τα εργασιακά δικαιώματα, τα κεκτημένα με αιματηρούς αγώνες, καλούμαστε να αγωνιστούμε για την επανασύσταση του Κοινωνικού κράτους και για την επανακατάκτηση των αγαθών που οφείλουν και πρέπει να είναι Δημόσια αν θέλουμε να θεωρούμαστε άνθρωποι και όχι γρανάζια ενός απάνθρωπου και βάρβαρου παγκόσμιου οικονομικού συστήματος.

Κοινωνικό κράτος είναι οι Δημόσιες πολιτικές που ασκούνται για την ανάπτυξη και υπεράσπιση των κοινωνικών αγαθών. Το Κοινωνικό κράτος οικοδομήθηκε μεταπολεμικά με σκοπό να αμβλύνει τις πληγές του πολέμου και να στηρίξει τα μη προνομιούχα κοινωνικά στρώματα.

Το Κοινωνικό κράτος σε συνεργασία με το φορολογικό σύστημα ήταν εργαλεία αναδιανομής του πλούτου. Το Σκανδιναβικό μοντέλο σε Ευρωπαϊκό επίπεδο αποτέλεσε το πρότυπο και το υπόδειγμα του πιο εξελιγμένου μοντέλου Κοινωνικού κράτους με υπερφορολόγηση των κερδών. Το Κοινωνικό κράτος αποτέλεσε ταυτόχρονα και αντίβαρο του καπιταλισμού στον υπαρκτό σοσιαλισμό και το κρατικίστικο μοντέλο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Βασική αρχή του μοντέλου σε Ευρωπαϊκό και Εθνικό επίπεδο ήταν η αρχή της καθολικότητας στην ελεύθερη πρόσβαση των Δημόσιων και Κοινωνικών αγαθών. Η παραοικονομία, η διαφθορά, το πελατειακό κράτος, η γραφειοκρατία αποτέλεσαν ανυπέρβλητα εμπόδια για την ορθολογική και δίκαιη κατανομή των πόρων, των παροχών και των υπηρεσιών του Κοινωνικού κράτους. Την ώρα αυτή που οι ταξικές αντιθέσεις βαθαίνουν και δημιουργούνται πολίτες δύο ταχυτήτων, εκείνοι που έχουν την οικονομική δυνατότητα να αποταθούν σε ιδιωτικές δομές για θέματα πρόνοιας, υγείας, παιδείας, πολιτισμού και εκείνοι που καταδικάζονται σε εξαθλίωση φυσική και πνευματική αφού χωρίς καμία οικονομική δυνατότητα δεν μπορούν να προσφύγουν για τα βασικά κοινωνικά δικαιώματα σε αντίστοιχες κρατικές δομές.

Η οικονομική κρίση και η είσοδος μας στα μνημόνια έχουν καταλυτικές επιπτώσεις στο Κοινωνικό κράτος, τόσο στην έκτασή του, όσο και στη ποιότητά του. Η βασική νεοφιλελεύθερη οπτική αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης, μέσα από δημοσιονομικούς περιορισμούς και συρρίκνωση του κράτους, έχει ευθεία αντανάκλαση και στο Κοινωνικό κράτος. Το Κοινωνικό κράτος μπαίνει στην προσκρούστεια κλίση των πολιτικών των μνημονίων για συρρίκνωση και υποβάθμιση, με στόχο τη μείωση των δαπανών και του κόστους.

Οι πόροι του προϋπολογισμού είναι τραγικά ανεπαρκής από ένα Α.Ε.Π. που βυθίζεται ραγδαία λόγω ύφεσης και μνημονιακών πολιτικών. Για να σταματήσει αυτός ο κατήφορος απαιτείται ανατροπή αυτών των πολιτικών και των αντιλήψεων τόσο σε Εθνικό όσο και σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. Για τη στήριξη του Κοινωνικού κράτους σε περίοδο οικονομικής κρίσης απαιτείται επαρκής χρηματοδότηση των κοινωνικών πολιτικών που να προστατεύει τα κοινωνικά αγαθά.

Ο Δημόσιος χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης αμφισβητείται. Ο αναδιανεμητικός χαρακτήρας υπονομεύεται από το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Η επικουρική ασφάλιση πλήττεται με σκοπό να υποκατασταθεί από την επαγγελματική ασφάλιση. Η μείωση των συντάξεων, η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, η δραστική περικοπή του εφάπαξ ανοίγει το πεδίο ανάπτυξης της ιδιωτικής ασφάλισης παρά την οικονομική καχεξία των πολιτών και την οικονομική κρίση.

Σαν αποτέλεσμα όλων αυτών ειδικότερα σ' ότι αφορά στην Κοινωνική Ασφάλιση και με δεδομένη την προδιάθεση του Δ.Ν.Τ. να τη στοχοποιεί σαν την πρωταρχική αιτία της δημοσιονομικής κακοδαιμονίας, τα πράγματα δε θα μπορούσε να ήταν γι' αυτούς ευνοϊκότερα. Η κακοδιαχείριση των αποθεματικών του ασφαλιστικού μας συστήματος, η υψηλή και ανεξέλεγκτη εισφοροδιαφυγή, τα απαρχαιωμένα οργανωτικά και λειτουργικά πλαίσια κ.λπ είχαν ήδη δημιουργήσει τόσο μεγάλα ελλείμματα που το καθιστούσαν κατ' επίφαση σύστημα.

Υπό το μανδύα λοιπόν του αναπόφευκτου εξορθολογισμού και της βιωσιμότητας που αναφέραμε πιο πάνω, επιχειρούν να αλλάξουν ουσιαστικά τον ίδιο το χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Σε τέτοιο βαθμό και με τέτοια ένταση που δεν έχει συμβεί σε καμιά χώρα της Ευρώπης.

Το διανεμητικό σύστημα δίνει τη θέση του στο απόλυτα κεφαλαιοποιητικό, διατηρώντας σε βάθος χρόνου το κράτος την υποχρέωση να εγγυάται μόνο ένα μεταβλητό ποσό προνοιακής παροχής. Κρυφός πόθος και στόχος είναι η απαγκίστρωση του κράτους από την εγγύηση της συνταξιοδοτικής παροχής, μέσω της μετατροπής των Ασφαλιστικών Οργανισμών σε Ν.Π.Ι.Δ. και στη συνέχεια σε Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης. Άμεσα ωστόσο δρομολογείται από τους δανειστές ένα νέο ξεκαθάρισμα στο ασφαλιστικό, με ποσοτικά κυρίως χαρακτηριστικά. Το θεωρούν μάλιστα ως το κύριο προαπαιτούμενο για το υπό σύνταξη νέο μνημόνιο που θα αφορά τα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής και το χρηματοδοτικό κενό 2015-2016. Μεταξύ άλλων επιθυμούν να περιλαμβάνει: Τη δρομολόγηση της πλήρους κατάργησης του εφάπαξ και των επικουρικών συντάξεων μέσω της ενσωμάτωσής τους στις κύριες, αλλά και την «προσαρμογή» μεσοσταθμικά του μέσου επιπέδου

των κύριων συντάξεων στο μέσο επίπεδο των μισθών υπό τον περιορισμό μάλιστα μηδενικών ελλειμμάτων.

Η Δημόσια Υγεία υποβαθμίζεται, ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. αδυνατεί να καλύψει τους ασφαλισμένους του. Η κατάρρευση των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων λόγω μείωσης των μισθών, έκρηξης της ανεργίας και των λουκέτων, αντιμετωπίζεται με την μετακύλιση του κόστους στους ασφαλισμένους με αύξηση της συμμετοχής στις παρεχόμενες υπηρεσίες Υγείας-Πρόνοιας. Οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις Κοινωνικών δομών είναι στην ίδια λογική συρρίκνωσης των Δημόσιων και Κοινωνικών αγαθών. Η πολιτική αυτή συνοδεύεται από τη δραστική μείωση των εργαζομένων σε αυτές και στροφή προς τον ιδιωτικό τομέα.

Η δέσμευση της κυβέρνησης για 25.000 απολύσεις μέσω διαθεσιμότητας αξιολόγησης και κινητικότητας δεν εξαιρούν ούτε τις Κοινωνικές υπηρεσίες αφού κεντρικός πολιτικός στόχος είναι πρωτίστως η ολοκληρωτική απαξίωση των Κοινωνικών υπηρεσιών, η ιδιωτικοποίησή τους και η ανταποδοτικότητα που θα επιφέρει μετακύλιση του κόστους για μια ακόμη φορά στον ήδη εξαθλιωμένο πολίτη.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρωτίστως σε μια περίοδο που πολύμορφα κέντρα συμπερόντων του επιτίθενται συντονισμένα επιχειρώντας για ίδιο όφελος, την ακύρωση του ρόλου και της ιστορίας του, οφείλει να υπερασπιστεί την γέννηση, τη διαχρονική του πορεία, τις κατακτήσεις του, τη συνεισφορά του στην κοινωνική εξέλιξη. Είναι βέβαια αναγκαίο προς τούτο, ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου και της στρατηγικής του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα και ιδιαίτερα το δημοσιοϋπαλληλικό και στην περίοδο της τριχρόνης μνημονιακής περιόδου των ακραίων μονομερώς επιβαλλόμενων από τις κυβερνήσεις και από τους δανειστές νεοφιλελεύθερων αδιεξόδων και καταστροφικών για τη χώρα πολιτικών, αγωνίστηκε για την απόκρουσή τους.

Σήμερα, ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί με πιο έντονα κοινωνικά, ταξικά και πολιτικά χαρακτηριστικά, με στόχο την αλλαγή του συσχετισμού των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, σε Εθνικό και Ευρωπαϊκό επίπεδο, για την κατάκτηση ενός νέου κοινωνικού μοντέλου δικαιοσύνης και προόδου, για την εφαρμογή μιας πολιτικής που θα επενδύει στην πραγματική οικονομία, θα ενισχύει την ισόρροπη ανάπτυξη και την βιώσιμη απασχόληση, θα συμβάλει στην κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη, θα έχει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες τους!!!

Για το συνδικαλιστικό κίνημα το επόμενο χρονικό διάστημα θα πρέπει να αποτελέσει εκκίνηση του επαναπροσδιορισμού του ρόλου του, της ανανέωσης, επαναδιαπραγμάτευσης και επαναπροσδιορισμού των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του.

Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. στα πλαίσια των διακηρυγμένων στόχων και αρχών της εκφράζει τις δυνάμεις της μισθωτής εργασίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και επιδιώκει τη συγκρότηση ευρύτερων μετώπων και συμμαχιών με δυνάμεις του πνεύματος, του πολιτισμού αλλά και με κοινωνικές ομάδες και στρώματα.

Οι στόχοι και οι αρχές που επέβαλαν την ίδρυσή της παραμένουν στο πέρασμα του χρόνου και συνδέονται αρμονικά με τους μεγάλους αγώνες του λαού μας για ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία, κοινωνική δικαιοσύνη.

Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. είναι σταθερά προσανατολισμένη:

Σ' ένα συνδικαλιστικό κίνημα Μαζικό-Ταξικό-Πολιτικοποιημένο-Αυτόνομο στην υπηρεσία του λαού και του τόπου. Τμήμα του ευρύτερου δημοκρατικού-προοδευτικού κινήματος που συνενώνει κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις με όραμα και στόχο τις αρχές της ελευθερίας της ισότητας, της αλληλεγγύης της εθνικής ανεξαρτησίας της λαϊκής κυριαρχίας και της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΜΑΖΙΚΟ, όταν δεν αποτελεί υπόθεση των τεχνοκρατών και των ειδικών, αλλά όταν στους κόλπους του εκφράζονται και δρουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, ανεξαρτήτως οικονομικού και μορφωτικού επιπέδου, πολιτικών αντιλήψεων και κομματικών προτιμήσεων ή εντάξεων.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΤΑΞΙΚΟ, όταν εκφράζει τα ανεξάρτητα συμφέροντα των δυνάμεων της εργασίας για την βελτίωση του επιπέδου και της ποιότητας των όρων εργασίας και διαβίωσης και αγωνίζεται για την κοινωνία αλληλεγγύης και δικαιοσύνης, όπου οι δυνάμεις της εργασίας θα έχουν το ρόλο που τους ανήκει, ισχυρό ρόλο σε μια κοινωνία συνοχής.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟ, με την έννοια ότι δεν εμφορείται από συντεχνιακές αντιλήψεις και πρακτικές αλλά εντάσσει στη δράση του ευρύτερους κοινωνικούς στόχους συγκροτώντας συμμαχίες με κοινωνικές δυνάμεις που οι επιδιώξεις τους είναι συμβατές, ίδιες ή ταυτόσημες με αυτές των δυνάμεων της εργασίας.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΑΥΤΟΝΟΜΟ, στο μέτρο που δεν εξαρτάται από κόμματα, εργοδότες κράτος ή κυβέρνηση, δεν χειραγωγείται και δεν εντάσσει την στρατηγική και την τακτική του σε σχεδιασμούς εκτός των γραμμών του. Είναι αυτόνομο στο μέτρο που έχει ρόλο και λόγο. Που αναπτύσσει την δική του στρατηγική και υποστηρίζει με τακτικές που εκπορεύονται από τα συνδικάτα και τους εργαζομένους.

Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. από τις πρώτες ημέρες της βάρβαρης και ακραίας νεοφιλελεύθερης και αντιλαϊκής πολιτικής της κυβέρνησης δεν κρύφτηκε, δεν φοβήθηκε και δεν μά-

σπασε τα λόγια της. Όλοι μας (Μέλη και Φίλοι) σεβόμενοι τους εαυτούς μας, την ιστορία και τη διαδρομή μας ως μια Αυτόνομη-Αγωνιστική Κινηματική Παράταξη κάναμε λόγο για την πιο βάρβαρη, την πιο αντιλαϊκή, την πιο αντεργατική πολιτική με την οποία ιστορικά βρέθηκαν αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι της χώρας μας. Από την πρώτη στιγμή η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α., η οποία ουδέποτε απέκρυψε την πολιτική και ιδεολογική της ταυτότητα, έκανε ξεκάθαρη την αντίθεση και τη διαφωνία της με την πολιτική της κυβέρνησης και της τρόικας. Η αντίθεσή μας αυτή δεν ήταν ρητορική. Εκφράστηκε με κάθε τρόπο και πρωτοστατήσαμε στις μεγάλες κλαδικές και γενικές απεργιακές κινητοποιήσεις και συλλαλητήρια των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Διακόψαμε κάθε σχέση με τον πολιτικό φορέα που εφαρμόζοντας μια πολιτική «συνταγή» σε συνεργασία με το Δ.Ν.Τ. και την Ευρωπαϊκή Ένωση ισοπεδώνει με τον πιο σκληρό και απάνθρωπο τρόπο κάθε εργασιακό δικαίωμα. Νεοφιλελεύθερη πολιτική που εξαρχής μας βρήκε αδιαπραγμάτευτα αντίθετους, που ουδέποτε συμφωνήσαμε και στηρίξαμε και που συλλήβδην αποφασιστικά και αγωνιστικά απορρίψαμε και αγωνιστήκαμε να ανατρέψουμε. Από την πρώτη στιγμή βρεθήκαμε στην πρώτη γραμμή των αγώνων της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ώστε να μην περάσουν οι πιο σκληρές νεοφιλελεύθερες και απάνθρωπες πολιτικές που είδε ποτέ ο τόπος. Τέλος και ίσως το κυριότερο, ως παράταξη που είχε την απόλυτη πλειοψηφία στη λειτουργία της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. από την πρώτη στιγμή (και είμαστε από τις λίγες συνδικαλιστικές οργανώσεις του Δημοσίου) αντιτάξαμε διαφορετικό πολιτικό και συνδικαλιστικό λόγο από αυτόν που έντεχνα, ενορχηστρωμένα, συνειδητά και απροκάλυπτα πλασάρουν επί μήνες διάφοροι κυβερνητικοί παράγοντες και τα χρυσοπληρωμένα παπαγαλάκια των Μ.Μ.Ε.

- **Είμαστε από αυτούς** που αρνήθηκαν να τους κάνουν πλύση εγκεφάλου.
- **Είμαστε από αυτούς** που αρνήθηκαν τις λογικές των μονόδρομων.
- **Είμαστε από αυτούς** που δεν κατάπιαν το άλλοθι.

Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. και κατ' επέκταση η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. ήταν στην πρώτη γραμμή των αγώνων. Συμμετείχαμε και διοργανώσαμε δεκάδες δυναμικές αγωνιστικές κινητοποιήσεις (απεργίες, στάσεις εργασίας, αποχές, καταλήψεις, παραστάσεις διαμαρτυρίας κ.λπ.) που αφορούσαν στις πολιτικές του μνημονίου αλλά και ιδιαίτερα στα προβλήματα του κλάδου μας.

Συνάδελφοι,

Από τα Μέλη και τους Φίλους της παράταξής μας δεν λείπει ούτε η τόλμη ούτε το θάρρος, αλλά κυρίως δεν λείπει η ικανότητα χάραξης στρατηγικής και επιμέρους τακτικής ώστε με τον καλύτερο τρόπο και με το λιγότερο κόστος (όπου είναι δυνατόν), να αποτρέ-

ψουμε, να εμποδίσουμε και να ανατρέψουμε την πολιτική της συγκυβέρνησης και της τρόικα. Για την Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. (που έχει δώσει μάχες και θα εξακολουθεί να δίνει) το ζητούμενο δεν είναι απλά και μόνο η εκτόνωση του θυμού, της οργής και της αγανάκτησης αλλά η ουσιαστική αντίσταση η οποία γίνεται όταν την σχεδιάζεις με τη λογική και αγωνίζεσαι με την ψυχή. Η Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. μαζί με όλους τους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση δεσμεύεται για την συνέχιση με μεγαλύτερη ένταση, περισσότερη ενότητα και μεγαλύτερη αλληλεγγύη του αγώνα για την ανατροπή της πιο ακραίας, βάρβαρης και νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Τα τρία τελευταία χρόνια βρεθήκαμε οι περισσότεροι από εμάς στους δρόμους. Στη διαδρομή αυτή, στους ίδιους αγώνες, συναντηθήκαμε με εκατοντάδες χιλιάδες μισθωτούς, συνταξιούχους, άνεργους και νέους. Σήμερα η αγανάκτηση και η κοινωνική οργή επικρατεί παντού. Όλοι μας επιζητούμε λύση πολιτική και διέξοδο από τα αδιέξοδα που μας οδήγησαν οι πολιτικές των τελευταίων ετών και απαλλαγή από τη σημερινή κατάσταση της νέο-αποικιακής αντιμετώπισης της χώρας, της λεηλασίας του Εθνικού πλούτου, της καταστροφής του βιοτικού επιπέδου της συντριπτικής πλειοψηφίας του Ελληνικού λαού, της κατάρνησης των δικαιωμάτων μας, της κοινωνικής χρεοκοπίας, της εξαθλίωσης, της φτώχειας και της πείνας.

Όσο και να υπάρχει εναλλαγή στις κυβερνήσεις, κινούνται στην ίδια γραμμή και στην ίδια πολιτική κατεύθυνση και βέβαια οι εκλογές δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να ανακόψουν τη λαϊκή οργή και να εξασφαλίσουν «κοινωνική ειρήνη», όταν αυτή την περίοδο με τις πολιτικές που εφαρμόζονται αυξάνεται η ανεργία, ισοπεδώνονται τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, λεηλατείται το εισόδημά μας, διευρύνονται οι ανισότητες και αυξάνεται η τρομοκρατία και η καταστολή κάθε μορφής κοινωνικής αντίδρασης.

Για να αντιμετωπίσουμε αυτή την νεοφιλελεύθερη λαίλαπα, χρειάζεται η συστράτευση ΟΛΩΝ μας. Τα τελευταία τρία χρόνια αποδείξαμε πως ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ μπορούμε να οργανώσουμε την αντίδρασή μας στην βάρβαρη, αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων και της τρόικα.

Η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. με την αγωνιστική της δράση και την αξιοπιστία που κατέκτησε, πρέπει να πρωτοστατήσει στη δημιουργία ενός κοινωνικού μετώπου με σκοπό να ανατραπούν οι πολιτικές που σαρώνουν καθημερινά τα εργασιακά μας δικαιώματα και μας οδηγούν στην φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Για την οργάνωση και την επιτυχία των αγώνων του κλάδου και όχι μόνο, καθοριστικό ρόλο παίζει η ηγεσία του. Τα τελευταία χρόνια με την Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α. στο προεδρείο της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α., τολμήσαμε, συγκρουστήκαμε, διεκδικήσαμε, πήραμε αγωνιστικές πρωτοβουλίες, καταξιώσαμε τους εργαζόμενους των Ο.Τ.Α. στα μάτια της κοινωνίας, αισθανθή-

καμε ΟΛΟΙ υπερήφανοι, προσπαθήσαμε καθημερινά να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες και τις απαιτήσεις όλων των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ιδιαίτερα στα τέσσερα τελευταία χρόνια η παράταξή μας στο σκληρό αγώνα της ενάντια στο εγχώριο πολιτικό σύστημα που ενσωματώθηκε σχεδόν απόλυτα, όπως έδειξαν οι παλιές αλλά και οι νέες εν δυνάμει συμμαχίες στο μηχανισμό στήριξης των συμφερόντων του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού συμπαρατάχθηκε με ευρύτερες προοδευτικές, αριστερές σοσιαλιστικές δυνάμεις της εργασίας αντιμνημονιακής κατεύθυνσης.

Συνάδελφοι,

Σε αυτή την δύσκολη περίοδο όπως έχει διαμορφωθεί, η καθολική απαίτηση των εργαζομένων και όλης της κοινωνίας είναι η ανατροπή αυτής της πολιτικής με την ενεργοποίηση όλων μας για να έχουμε ελπίδα και προοπτική σαν χώρα και κοινωνία.

Είναι ξεκάθαρο ότι το επόμενο χρονικό διάστημα θα βρεθούμε και πάλι αντιμέτωποι με την επιβολή νέων μέτρων, καθώς οι μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενες πολιτικές των κυβερνήσεων και της τρόικα απέτυχαν. Τα ελλείμματα μετακινούνται και φορτώνονται στις πλάτες του Ελληνικού λαού, απειλώντας μισθούς και συντάξεις και αυξάνοντας την ανεργία σε δυσθεώρητα ύψη.

Αυτή η πολιτική και αυτοί που την επιβάλλουν και εφαρμόζουν πρέπει καθημερινά να μας βρίσκουν μπροστά τους, σε κάθε εργασιακό και κοινωνικό χώρο, με ξεκάθαρο τρόπο, συλλογικό αλλά και οργανωμένο. Όστε με τις κατάλληλες προϋποθέσεις η οργή και αγανάκτησή μας να γίνει δύναμη αγώνα για την ανατροπή της πολιτικής.

Οι εργαζόμενοι και η κοινωνία το απαιτεί. Οι δύσκολες εποχές που διανύουμε το προ-στάζουν.

Π.Α.Σ.Κ.Ε.-Ο.Τ.Α.: <http://www.poeota.gr/paskeota> • e-mail: paskeota@poeota.gr